

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Radomsku w VI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jakub Klekowski

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Piotrowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim M. P. i T. R.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 14 lipca 2016 r., 21 września 2016 r., 13 października 2016 r. i 18 listopada 2016 r.

sprawy **R. P.**, syna K. i A. z domu B., urodzonego w dniu (...) w R.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 2 stycznia 2014 r. do 7 maja 2014 r. w R., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, jako Dyrektor Szpitala (...) w R., czyli funkcjonariusz publiczny, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że po uprawomocnieniu się rozstrzygnięcia komisji konkursowej z dnia 18 grudnia 2013 r. na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii i Pododdziału Udarowego Szpitala (...) w R. ukrył dokumenty stanowiące własność kandydatki B. F., złożone przez nią do konkursu, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać:

- w okresie od 2 stycznia 2014 r. do 3 kwietnia 2014 r. w postaci oryginałów zaświadczenia Sekcji Schorzeń P. (...) Towarzystwa (...) wydanego dla B. F., zaświadczenia U. of G. wydanego dla B. F., certyfikatu uczestnika w Warsztatach Szkoleniowych 6th D. C. wydanego dla B. F., certyfikatu Ogólnopolskiej konferencji z cyklu Nowoczesna diagnostyka wydanego dla B. F., certyfikatu (...) Towarzystwa (...) wydanego dla B. F., certyfikatu uczestnictwa w charakterze badacza w nieinterwencyjnym badaniu oceniającym bezpieczeństwo i tolerancję preparatu E. wydanego dla B. F., zaświadczenia (...) Towarzystwa (...) stwierdzającego uczestnictwo B. F. w IV Ogólnopolskiej Konferencji (...)Szkoleniowej (...) Towarzystwa (...), opinii o B. F. wydanej przez Kierownika Katedry i Kliniki (...) w K., opinii Zespołu (...) Okręgowej Izby Lekarskiej w C. przy Wojewódzkim Szpitalu (...) w C. wydanej dla B. F. oraz dwóch zaświadczeń wydanych przez Prezesa Okręgowej Rady Lekarskiej w C. stwierdzających ilość punktów edukacyjnych zdobytych przez B. F.,

- w okresie od 2 stycznia 2014 r. do 22 kwietnia 2014 r. w postaci poświadczonych za zgodność kopii dyplomu (...) Akademii Medycznej w K. l. (...) z dnia 30 sierpnia 1991 r., kopii dyplomu specjalisty drugiego stopnia nr (...) /2000 r. z dnia 10 kwietnia 2000 r., kopii zaświadczenia o uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych wydanego przez Dziekana Wydziału Lekarskiego z Oddziałem Lekarsko-Dentystycznym w Z. (...) w K. prof. dr. hab. n. med. M. M. (1),

- w okresie od 2 stycznia 2014 r. do 7 maja 2014 r. w postaci poświadczonych za zgodność kopii opinii o B. F. z dnia 21 grudnia 2004 r. dyrektora Wojewódzkiego Szpitala (...) w C. – H. K. (1), kopii opinii o B. F. z dnia 27 października 2004 r. prof. dr. hab. Z. K., kopii opinii o B. F. z dnia 12 grudnia 2004 r. prof. dr. hab. G. O. oraz odpisu świadectwa z dnia 9 lutego 2008 r. nr 722/08 ukończenia przez B. F. studiów podyplomowych „Orzecznictwo i ubezpieczenia” Akademii Medycznej im. (...) we W. wydanego przez Akademię Medyczną im. (...) we W.,

czym działał na szkodę jej interesu prywatnego pozbawiając jej możliwości dysponowania dokumentami stanowiącymi jej własność i uniemożliwiając jej start w drugim konkursie na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii i Pododdziału Udarowego Szpitala (...) w R. rozstrzygniętym w dniu 22 maja 2014 r.,

tj. o przestępstwo z art. 276 kk w zw. z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk

- orzeka -

1. oskarżonego R. P. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa;
2. ustala, iż koszty postępowania poniesie Skarb Państwa.

Sygn. akt VI K 38 / 16

UZASADNIENIE

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

R. P. pełnił funkcję dyrektora Szpitala (...) w R. w okresie od dnia 01 marca 2011 r. do dnia 29 lutego 2016 r. Od września 2011 roku w tym szpitalu pracowała B. F., którą R. P. telefonicznie namówił do tworzenia oddziału neurologii. Zrezygnowała wtedy z funkcji zastępcy ordynatora Oddziału Neurologii w Szpitalu Wojewódzkim w C., gdzie pracowała przez 20 lat. Przez 2 lata B. F. pełniła obowiązki ordynatora Oddziału Neurologii Szpitala (...) w R., po czym R. P. zaproponował jej udział w konkursie na ordynatora tego oddziału, aby docenić jej pracę.

- wyjaśnienia R. P., k. 111-112verte, 115verte-116 akt sądowych

- częściowo zeznania B. F., k. 16verte-18 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 113-116 akt sądowych

Działając na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 06.02.2012 r. w sprawie sposobu przeprowadzania konkursu na niektóre stanowiska kierownicze w podmiocie leczniczym niebędącym przedsiębiorcą R. P. w listopadzie 2012 r. złożył stosowne pisma do organu założycielskiego, do samorządu pielęgniarskiego i samorządu lekarskiego w celu zgłoszenia przez nich osób jako członków komisji konkursowej, w tym przewodniczącego tej komisji. Sam R. P. w sierpniu 2013 r. powołał 5 członków do komisji konkursowej, tj. G. G., I. S. (1), S. Ł. (1), P. D. i M. K.. Pozostałymi członkami tej komisji byli: W. D. jako przewodniczący, B. M., K. D., H. K. (2), A. P.. W październiku 2013 r. ukazało się w dzienniku „Rzeczpospolita” ogłoszenie podpisane przez S. Ł. (1) o ogłoszeniu konkursu na Ordynatora Oddziału Neurologii i Pododdziału Udarowego Szpitala (...) w R.. W ogłoszeniu tym wskazano, iż termin składania dokumentów do konkursu przez kandydatów wynosił 30 dni od daty ogłoszenia.

- wyjaśnienia R. P., k. 111-112verte, 115verte-116 akt sądowych

- kserokopia dokumentacji szpitala dotyczącej konkursu, k. 53-73 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

B. F. w dniu 04 listopada 2013 r. złożyła dokumenty na w/w konkurs w zamkniętej kopercie do rąk S. Ł. (1), która była sekretarzem tej komisji, częściowo w oryginałach, a częściowo w formie kserokopii poświadczonych w październiku 2013 r. przez S. Ł. (1) za zgodność z oryginałem. Niektóre dokumenty B. F. złożyła w oryginałach, ponieważ miała zaufanie do R. P., który jej zdaniem obiecał jej wygranie tego konkursu. Złożyła ona wówczas następujące dokumenty:

- oświadczenie o wyrażeniu zgody na przetwarzanie danych osobowych,
- podanie o przyjęcie na stanowisko Ordynatora Oddziału Neurologii i Pododdziału Udarowego Szpitala (...) w R.,
- kopia dyplomu (...) Akademii Medycznej w K. l. (...) z dnia 30 sierpnia 1991 r.,
- kopia dokumentu potwierdzającego prawo wykonywania zawodu lekarza,
- kopia dyplomu specjalisty drugiego stopnia nr (...) / 2000 r. z dnia 10 kwietnia 2000 r.,

- odpis świadectwa z dnia 9 lutego 2008 r. nr 722/08 ukończenia przez B. F. studiów podyplomowych „Orzecznictwo i ubezpieczenia” Akademii Medycznej im. (...) we W.,
- kopia zaświadczenia o uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych wydanego przez Dziekana Wydziału Lekarskiego z Oddziałem Lekarsko-Dentystycznym w Z. (...) w K. prof. dr. hab. n. med. M. M. (1),
- oryginał dokumentu „przebieg pracy zawodowej”,
- oryginał opinii Zespołu (...) Okręgowej Izby Lekarskiej w C. przy Wojewódzkim Szpitalu (...) w C.,
- oryginał opinii o B. F. wydanej przez Kierownika Katedry i Kliniki (...) w K.,
- oryginał zaświadczenia o niekaralności,
- oryginały dwóch zaświadczeń wydanych przez Prezesa Okręgowej Rady Lekarskiej w C. stwierdzających ilość punktów edukacyjnych zdobytych przez B. F.,
- oryginał zaświadczenia U. of G.,
- kopia opinii o B. F. z dnia 27 października 2004 r. prof. dr. hab. Z. K.,
- kopia opinii o B. F. z dnia 21 grudnia 2004 r. dyrektora Wojewódzkiego Szpitala (...) w C. – H. K. (1),
- kopia opinii o B. F. z dnia 12 grudnia 2004 r. prof. dr. hab. G. O.,
- oryginał certyfikatu (...) S. (...),
- oryginał zaświadczenia Sekcji Schorzeń P. (...) Towarzystwa (...),
- oryginał certyfikatu uczestnika w Warsztatach Szkoleniowych 6th D. C.,
- oryginał certyfikatu Ogólnopolskiej konferencji z cyklu „Nowoczesna diagnostyka w neurologii”,
- oryginał certyfikatu (...) Towarzystwa (...),
- oryginał certyfikatu uczestnictwa w charakterze badacza w nieinterwencyjnym badaniu oceniającym bezpieczeństwo i tolerancję preparatu E.,
- oryginał zaświadczenia (...) Towarzystwa (...) stwierdzającego uczestnictwo B. F. w IV Ogólnopolskiej Konferencji (...)Szkoleniowej (...) Towarzystwa (...).

- częściowo zeznania B. F., k. 16verte-18 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 113-116 akt sądowych

- kserokopia dokumentacji oskarżycielki posiłkowej, k. 92-126, 191-194 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W tym samym dniu, czyli 04 listopada 2013 r., złożyła dokumenty na w/w konkurs w zamkniętej kopercie do rąk S. Ł. (1) I. M., która była koleżanką B. F. od kilkunastu lat, poznały się w pracy w szpitalu w C., a następnie od stycznia 2012 roku I. M. pełniła kilka dyżurów w miesiącu na oddziale neurologii szpitala w R.. O start w tym konkursie I. M. poprosiła Beata Ś.-F., której R. P. powiedział, iż aby odbył się konkurs, powinno w nim uczestniczyć co najmniej 2 kandydatów.

- częściowo zeznania B. F., k. 16verte-18 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 113-116 akt sądowych

- częściowo zeznania I. M., k. 229verte-230, 233-234 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

- kserokopia dokumentacji I. M., k. 81-91 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W dniu 18 grudnia 2013 r. w siedzibie Szpitala (...) w R. odbył się konkurs na Ordynatora Oddziału Neurologii i Pododdziału Udarowego tego szpitala, w którym udział wzięły I. M. i B.-Ś.-F.. Przed rozpoczęciem przesłuchań kandydatów R. P. wszedł do pokoju, gdzie obradowała komisja konkursowa, albowiem zwyczajowo jako dyrektor szpitala witał się z członkami komisji, po czym wyszedł z tego pokoju i nie uczestniczył w tym konkursie. Po przesłuchaniach obu kandydatek przewodniczący komisji odczytał wyniki konkursu, w którym została wybrana I. M..

- wyjaśnienia R. P., k. 111-112verte, 115verte-116 akt sądowych

- częściowo zeznania B. F., k. 16verte-18 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 113-116 akt sądowych

- częściowo zeznania I. M., k. 229verte-230, 233-234 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

- kserokopia dokumentacji szpitala dotyczącej konkursu, k. 74-80 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

Po przegranej konkursie B. F. poszła do gabinetu R. P., aby przedstawić mu I. M. jako nowego ordynatora Oddziału Neurologii, a następnie po rozmowie z R. P. złożyła wypowiedzenie umowy o pracę, które po upływie 14 dni rozwiązało jej stosunek pracy ze Szpitalem (...) w R.. W międzyczasie po kilku dniach od zakończenia konkursu I. M. zrezygnowała z objęcia stanowiska Ordynatora Oddziału Neurologii i Pododdziału Udarowego Szpitala (...) w R., ale nie zwracał się w późniejszym czasie o zwrot złożonych do konkursu dokumentów.

- częściowo zeznania B. F., k. 16verte-18 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 113-116 akt sądowych

- częściowo zeznania I. M., k. 229verte-230, 233-234 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

B. F. spodziewała się, że po rezygnacji I. M. odbędzie się drugi konkurs na ordynatora Oddziału Neurologii, dlatego zamierzała w takim wystartować i chciała odzyskać złożone do poprzedniego konkursu dokumenty. O pomoc poprosiła swojego męża C. F., który z wykształcenia jest prawnikiem. Był on następnie autorem wszystkich pism kierowanych swojej żony, która jedynie podpisywała te pisma.

- częściowo zeznania B. F., k. 16verte-18 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 113-116 akt sądowych

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych

O odbiór w/w dokumentów B. F. poprosiła w styczniu 2014 roku swoją koleżankę M. W., która w tym okresie jeszcze pracowała jako lekarz na Oddziale Neurologii Szpitala (...) w R.. M. W. poszła w końcu stycznia 2014 roku do S. Ł. (1), która od 2000 roku pełni w szpitalu w R. funkcję kierownika działu kadr, pokazując jej pismo z dnia 24 stycznia 2014 r. podpisane przez B. F. i skierowane do Szpitala (...) w R., zawierające prośbę o zwrot dokumentów i upoważnienie dla M. W. do ich odbioru. S. Ł. (1) powiedziała M. W., aby pozostawiła to pismo w sekretariacie dyrektora szpitala i zgłosiła się po kilku dniach, gdy będzie podjęta decyzja w sprawie wydania tych dokumentów. Pismo to zostało zarejestrowane przez sekretarkę dyrektora P. H. M. w dniu 30 stycznia 2014 r. w książce korespondencji Szpitala (...) w R..

- częściowo zeznania B. F., k. 16verte-18 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 113-116 akt sądowych

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych

- zeznania S. Ł. (1), k. 48-49verte akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 140-142verte akt sądowych

- częściowo zeznania M. W., k. 123-125 akt sądowych

- zeznania H. M., k. 139verte-140 akt sądowych

- kserokopia pisma oskarżycielki posiłkowej do Szpitala (...) w R., k. 23, 183 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

- kserokopia książki korespondencji, k. 184 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

Po kilku tygodniach w lutym 2014 r. M. W. poszła do sekretariatu dyrektora szpitala i w rozmowie z H. M. dowiedziała się, że pismo trafiło do R. P., który zastanawia się nad jego załatwieniem razem z mecenasem szpitala. M. W. nie rozmawiała z R. P. o kwestii zwrotu dokumentów, a o trudnościach w załatwieniu podania poinformowała B. F..

- częściowo zeznania M. W., k. 123-125 akt sądowych

W kolejnym piśmie datowanym na dzień 03 marca 2014 r. adresowanym do R. P. jako dyrektora szpitala, które zostało zarejestrowane w dniu 05 marca 2014 r. w książce korespondencji Szpitala (...) w R., B. F. ponownie zwróciła się o zwrot jej dokumentów konkursowych i zaproponowała sporządzenie szczegółowego zestawienia zwracanych dokumentów. Na tym piśmie w dniu 05 marca 2014 r. R. P. po jego przeczytaniu naniósł adnotację „kadry proszę zrealizować”, a następnie poprosił radcę prawnego M. K., aby pomógł mu znaleźć podstawę prawną zwrotu żądanych dokumentów i wspólnie podjęli decyzję o wysłaniu zapytania o wykładnię prawną do Przewodniczącego Izby Lekarskiej w Ł..

- wyjaśnienia R. P., k. 111-112verte, 115verte-116 akt sądowych

- częściowo zeznania B. F., k. 16verte-18 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 113-116 akt sądowych

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych

- zeznania S. Ł. (1), k. 48-49verte akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 140-142verte akt sądowych

- kserokopia pisma oskarżycielki posiłkowej do Dyrektora Szpitala (...) w R., k. 24 i 180 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

- kserokopia książki korespondencji, k. 185 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W piśmie z dnia 10 marca 2014 r., sporządzonym przez S. Ł. (1) i skierowanym do W. D., czyli przewodniczącego komisji konkursowej, R. P. zwrócił się o wydanie opinii w sprawie zwrotu dokumentów przedłożonych przez B. F., załączając jednocześnie jej pismo z dnia 03 marca 2014 r. B. F. otrzymała to pismo do wiadomości w dniu 14 marca 2014 r., natomiast W. D. w dniu 17 marca 2014 r. W. D. nie odpowiedział na to pismo do końca marca 2014 r., więc jeszcze w marcu 2014 roku telefonicznie ustalono z nim, że należy zwrócić B. F. złożone przez nią dokumenty konkursowe.

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych

- zeznania S. Ł. (1), k. 48-49verte akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 140-142verte akt sądowych

- zeznania W. D., k. 208-209 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

- kserokopia pisma Dyrektora Szpitala (...) w R., k. 25 i 181 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

- kserokopia potwierdzenia odbioru, k. 182 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W kolejnym piśmie datowanym na dzień 16 marca 2014 r. adresowanym do R. P. jako dyrektora szpitala, które zostało zarejestrowane w dniu 20 marca 2014 r. w książce korespondencji Szpitala (...) w R., B. F. zwróciła się o wskazanie podstawy prawnej wystąpienia do przewodniczącego komisji konkursowej o opinię w sprawie zwrotu jej dokumentów konkursowych, a także powodów zaniechania przekazania mu do zaopiniowania jej pisma z dnia 24 stycznia 2014 r. Na tym piśmie z dnia 16 marca 2014 r. R. P. po jego przeczytaniu naniósł adnotację „M.. K.”.

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych

- kserokopia pisma oskarżycielki posiłkowej do Dyrektora Szpitala (...) w R., k. 26 i 177 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

– kserokopia książki korespondencji, k. 186 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W marcu 2014 r. C. F. przeglądając dziennik „Rzeczpospolita” w komunikatach odnalazł ogłoszenie o drugim konkursie na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii w szpitalu w R., poinformował o tym żonę i obliczył, że termin złożenia dokumentów w zamkniętej kopercie upłynie w dniu 27 kwietnia 2014 r. B. F. nie chciała wówczas jechać osobiście do szpitala w R. po odbiór złożonych przez siebie dokumentów, ponieważ nie chciała tracić dnia pracy, a rozmawianie z R. P. było dla niej dyshonorem. B. F. zależało na udziale w tym drugim konkursie, ale honor był ważniejszy. Oprócz tego B. F. rozpatrywała jeszcze udział w 2 konkursach – na ordynatora Oddziału Neurologii Szpitala (...) w W. oraz na świadczenia medyczne w jednym z miast na D..

- częściowo zeznania B. F., k. 16verte-18 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 113-116 akt sądowych

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych

W odpowiedzi na pismo z dnia 16 marca 2014 r. pismem z dnia 31 marca 2014 r. sporządzonym przez S. Ł. (1) jako członka komisji konkursowej przesłano B. F. następujące oryginalne dokumenty złożone do konkursu na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii:

- oryginał opinii Zespołu (...) Okręgowej Izby Lekarskiej w C. przy Wojewódzkim Szpitalu (...) w C.,
- oryginał opinii o B. F. wydanej przez Kierownika Katedry i Kliniki (...) w K.,
- oryginały dwóch zaświadczeń wydanych przez Prezesa Okręgowej Rady Lekarskiej w C. stwierdzających ilość punktów edukacyjnych zdobytych przez B. F.,
- oryginał zaświadczenia Sekcji Schorzeń P. (...) Towarzystwa (...),
- oryginał certyfikatu uczestnika w Warsztatach Szkoleniowych 6th D. C.,
- oryginał certyfikatu Ogólnopolskiej konferencji z cyklu „Nowoczesna diagnostyka w neurologii”,
- oryginał certyfikatu (...) Towarzystwa (...),
- oryginał certyfikatu uczestnictwa w charakterze badacza w nieinterwencyjnym badaniu oceniającym bezpieczeństwo i tolerancję preparatu E.,
- oryginał zaświadczenia (...) Towarzystwa (...) stwierdzającego uczestnictwo B. F. w IV Ogólnopolskiej Konferencji (...)Szkoleniowej (...) Towarzystwa (...).
- oryginał zaświadczenia U. of G..

S. Ł. (1) wysłała jedynie dokumenty złożone w oryginałach, ponieważ spodziewała się, iż B. F. posiada oryginały dokumentów, które złożyła w kopiach. Dokumenty oryginalne załączone do pisma z dnia 31 marca 2014 r. B. F. otrzymała w dniu 03 kwietnia 2014 r.

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych

- zeznania S. Ł. (1), k. 48-49verte akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 140-142verte akt sądowych

– kserokopia pisma Komisji Konkursowej, k. 27 i 178 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

– kserokopia potwierdzenia odbioru, k. 179 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W kolejnym piśmie datowanym na dzień 04 kwietnia 2014 r. adresowanym do R. P. jako dyrektora szpitala, które zostało zarejestrowane w tym samym dniu w książce korespondencji Szpitala (...) w R., ponieważ zostało przesłane

faxem, B. F. potwierdziła otrzymanie przesyłki ze szpitala w R. w kopercie i poinformowała, iż koperta ta zostanie otworzona w dniu 08 kwietnia 2014 r. w obecności notariusza celem stwierdzenia jej zawartości. Jednocześnie zaprosiła przedstawiciela Szpitala (...) w R. do udziału w otwarciu tej przesyłki. Na tym piśmie R. P. po jego przeczytaniu naniósł adnotację „kadry”.

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych

- kserokopia pisma oskarżycielki posiłkowej do Dyrektora Szpitala (...) w R., k. 28, 175 i 176 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

- kserokopia książki korespondencji, k. 187 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W dniu 08 kwietnia 2014 r. w Kancelarii Notarialnej notariusza I. A. w C. dokonano otwarcia w/w koperty i stwierdzono w niej zawartość w/w 10 oryginalnych pism złożonych przez B. F. do konkursu na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii.

- kserokopia aktu notarialnego, k. 29-31, 171-173 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W kolejnym piśmie datowanym na dzień 09 kwietnia 2014 r. adresowanym do R. P. jako dyrektora szpitala, które zostało zarejestrowane w dniu 11 kwietnia 2014 r. w książce korespondencji Szpitala (...) w R., B. F. przesłała kopię w/w aktu notarialnego z dnia 08 kwietnia 2014 r. i zwróciła się o wskazanie powodu lub podstawy prawnej niezwrócenia jej dokumentów potwierdzających jej dorobek i kwalifikacje zawodowe. Oprócz tego B. F. powołała się na uzyskanie opinii prawnych, zgodnie z którymi powinny być jej zwrócone wszystkie złożone przez nią dokumenty konkursowe, albowiem konkurs zakończył się prawomocnie, a dokumenty są jej własnością, a nie komisji. Jednocześnie B. F. poprosiła o wyjaśnienie, dlaczego jej pisma z dnia 24 stycznia 2014 r. i 03 marca 2014 r. zostały załatwione w różny sposób. Na tym piśmie z dnia 09 kwietnia 2014 r. R. P. po jego przeczytaniu naniósł adnotację „p. S. Ł. pilne!”.

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych

- kserokopia pisma oskarżycielki posiłkowej do Dyrektora Szpitala (...) w R., k. 32 i 170 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

- kserokopia książki korespondencji, k. 188 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W odpowiedzi na to pismo pismem z dnia 15 kwietnia 2014 r. sporządzonym przez S. Ł. (1) jako członka komisji konkursowej przesłano B. F. następujące dokumenty złożone w kopiach do konkursu na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii:

- kopia dyplomu (...) Akademii Medycznej w K. I. (...) z dnia 30 sierpnia 1991 r.,
- kopia dyplomu specjalisty drugiego stopnia nr (...) /2000 r. z dnia 10 kwietnia 2000 r.,
- kopia zaświadczenia o uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych wydanego przez Dziekana Wydziału Lekarskiego z Oddziałem Lekarsko-Dentystycznym w Z. (...) w K. prof. dr. hab. n. med. M. M. (2).

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych

- kserokopia pisma Komisji Konkursowej, k. 33 i 174 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W kolejnym piśmie datowanym na dzień 23 kwietnia 2014 r. adresowanym do R. P. jako dyrektora szpitala, które zostało zarejestrowane w dniu 28 kwietnia 2014 r. w książce korespondencji Szpitala (...) w R., B. F. potwierdziła otrzymanie w dniu 22 kwietnia 2014 r. w/w 3 dokumentów w kopiach oraz zwróciła się o wskazanie jej powodów zaniechania zwrócenia jej pozostałych dokumentów potwierdzających jej dorobek i kwalifikacje zawodowe. Jednocześnie B. F. poinformowała, iż rozważa swój udział w konkursie na stanowisko ordynatora oddziału neurologii jednego ze szpitali, ale brak wszystkich dokumentów złożonych do konkursu w szpitalu w R., który przegrała,

uniemożliwia jej zgłoszenie się do nowego konkursu. Na tym piśmie w dniu 28 kwietnia 2014 r. R. P. po jego przeczytaniu naniósł adnotację „p. S. Ł. pilne”.

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych
- kserokopia pisma oskarżycielki posiłkowej do Dyrektora Szpitala (...) w R., k. 34 i 169 akt śledztwa 2 Ds. 212/15
- kserokopia książki korespondencji, k. 189 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W odpowiedzi na to pismo pismem z dnia 28 kwietnia 2014 r. sporządzonym przez S. Ł. (1) jako członka komisji konkursowej przesłano B. F. następujące dokumenty złożone w kopiach do konkursu na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii:

- odpis świadectwa z dnia 9 lutego 2008 r. nr 722/08 ukończenia przez B. F. studiów podyplomowych „Orzecznictwo i ubezpieczenia” Akademii Medycznej im. (...) we W.,
- kopia opinii o B. F. z dnia 27 października 2004 r. prof. dr. hab. Z. K.,
- kopia opinii o B. F. z dnia 21 grudnia 2004 r. dyrektora Wojewódzkiego Szpitala (...) w C. – H. K. (1),
- kopia opinii o B. F. z dnia 12 grudnia 2004 r. prof. dr. hab. G. O..

W/w dokumenty załączone do pisma z dnia 28 kwietnia 2014 r. B. F. otrzymała w dniu 07 maja 2014 r.

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych
- kserokopia pisma Komisji Konkursowej, k. 35 i 168 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W kolejnym piśmie datowanym na dzień 08 maja 2014 r. adresowanym do R. P. jako dyrektora szpitala, które zostało zarejestrowane w dniu 12 maja 2014 r. w książce korespondencji Szpitala (...) w R., B. F. potwierdziła otrzymanie w dniu 07 maja 2014 r. w/w 4 dokumentów w kopiach oraz zwróciła się o wskazanie jej powodów zwrócenia jej przez organizatora konkursu jej dokumentów etapami, a nie jednorazowo. Jednocześnie B. F. ponownie zwróciła się o wskazanie podstawy prawnej wystąpienia do przewodniczącego komisji konkursowej o opinię w sprawie zwrotu jej dokumentów konkursowych, a także powodów zaniechania przekazania mu do zaopiniowania jej pisma z dnia 24 stycznia 2014 r.

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych
- kserokopia pisma oskarżycielki posiłkowej do Dyrektora Szpitala (...) w R., k. 36 i 167 akt śledztwa 2 Ds. 212/15
- kserokopia książki korespondencji, k. 190 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W piśmie z dnia 27 maja 2014 r. skierowanym do Starosty (...) B. F. poprosiła o udzielenie jej informacji, dlaczego jej wniosek z dnia 17 kwietnia 2014 r. został załatwiony w sposób pobieżny i wybiórczy oraz dlaczego nie podjęto czynności w celu wyjaśnienia, czy konkurs rozstrzygnięty w dniu 18 grudnia 2013 r. został przeprowadzony zgodnie z przepisami prawa i zasadami etyki zawodowej.

- kserokopia pisma oskarżycielki posiłkowej do Starosty (...), k. 3-5 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W czerwcu 2014 r. na posiedzeniu Rady Powiatu (...) C. F. przedstawił sprawę przegranego przez jego żonę konkursu na ordynatora Oddziału Neurologii. Wówczas R. P. złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa wyłudzenia pieniędzy przez B. F. na szkodę Szpitala (...) w R., a postępowanie karne w tej sprawie nadal toczy się przed Sądem Rejonowym w Radomsku.

- częściowo zeznania B. F., k. 16verte-18 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 113-116 akt sądowych

- częściowo zeznania C. F., k. 20verte-21 akt śledztwa 2 Ds. 212/15 i 125-132 akt sądowych

W dniu 29 września 2014 r. Rada Powiatu (...) podjęła uchwałę nr LI/354/2014 o uznaniu za bezzasadną skargi C. F. z dnia 06 sierpnia 2014 r. w zakresie zorganizowania konkursów przez Dyrektora Szpitala (...) w R. na stanowisko Ordynatora Oddziału Neurologii i Pododdziału Udarowego w dniach 18 grudnia 2013 r. i 22 maja 2014 r. Uchwałę tę przekazano między innymi do Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Tryb. W uzasadnieniu tej uchwały powołano się między innymi na stanowisko Okręgowej Izby Lekarskiej w Ł., zgodnie z którym zasadą w postępowaniu konkursowym jest składanie dokumentów w kopiach, a tylko na prośbę organizatora konkursu lub komisji konkursowej muszą być one złożone w oryginale. Taki pogląd jest prezentowany także przez Ministerstwo Zdrowia.

- kserokopia Uchwały Rady Powiatu (...), k. 155-157, 196-201 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

- kserokopia pisma Podsekretarza Stanu Ministerstwa Zdrowia, k. 158 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

We wrześniu i październiku 2014 r. R. P. jako dyrektor szpitala przekazał Komendzie Powiatowej Policji w R. i Prokuraturze Rejonowej w Radomsku kserokopię dokumentacji konkursowej i dokumentów złożonych przez kandydatów informując jednocześnie, iż oryginalna dokumentacja konkursowa znajduje się w Szpitalu (...) w R..

- kserokopia pisma Dyrektora Szpitala (...) w R., k. 41-45 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

- pismo Dyrektora Szpitala (...) w R., k. 50-52, 166 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

W przepisach ustawy z dnia 15.04.2011 r. o działalności leczniczej i w przepisach rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 06.02.2012 r. w sprawie sposobu przeprowadzenia konkursu na niektóre stanowiska kierownicze w podmiocie leczniczym niebędącym przedsiębiorcą nie ma mowy o zwrocie dokumentacji konkursowej. W zakresie zagadnień nie opisanych w/w przepisami prawa praktyka kształtowana jest samodzielnie przez każdy podmiot leczniczy.

- pismo Wiceprezesa (...), k. 265 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

- pismo Departamentu Prawnego Ministerstwa Zdrowia, k. 268 akt śledztwa 2 Ds. 212/15

R. P. ma 52 lata, jest żonaty, posiada na utrzymaniu 2 dorosłych dzieci. Legitymuje się wykształceniem wyższym, z zawodu jest lekarzem medycyny. Aktualnie zatrudniony jest w Szpitalu (...) w R. jako starszy asystent oddziału ginekologiczno-położniczego z wynagrodzeniem w wysokości około 4.000 zł brutto miesięcznie, oprócz tego prowadzi prywatną praktykę lekarską z dochodem w wysokości 1.000 zł miesięcznie. Jest współwłaścicielem wraz z żoną domu o powierzchni 170 m² na nieruchomości o powierzchni 23 ary, mieszkania w W. o powierzchni 36 m², mieszkania w Ł. o powierzchni 33 m², samochodu osobowego marki F. (...) rok produkcji 2014 i samochodu osobowego marki R. (...) rok produkcji 2014. Jest także współwłaścicielem z rodzicami do mu o powierzchni około 250 m² na nieruchomości o powierzchni 10 arów. R. P. nie był dotychczas karany sędziwnie.

- oświadczenie R. P., k. 110verte-111 akt sądowych

- zapytanie o karalność, k. 99 akt sądowych

Oskarżony R. P. na rozprawie głównej nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia odpowiadające poczynionym wyżej ustaleniom. Potwierdził między innymi, że był dyrektorem Szpitala (...) w R. w latach 2011-2016, a w 2013 roku podjął stosowne kroki, aby wszcząć procedurę konkursową na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii z Pododdziałem Udarowym. Sam powołał 5 członków komisji konkursowej, o czym poinformował przewodniczącego komisji konkursowej i na tym jego rola jako dyrektora się kończyła. W konkursie przeprowadzonym w dniu 18 grudnia 2013 r. wyłoniony kandydat nie podjął pracy, wręcz napisał pismo o rezygnacji, w związku z czym komisja konkursowa nie rozwiązała się, lecz ogłosiła nowy termin konkursu na dzień 22 maja 2014 r., w którym to ponownie wyłoniono kandydata, który nie podjął pracy. Oskarżony na swoją obronę wyjaśnił,

że w przypadku nierozstrzygnięcia konkursu to komisja konkursowa wraz z jej przewodniczącym jest dysponentem dokumentów, które wymagała w ogłoszeniu. Tryb i terminy zwracania nie są ujęte w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 06.02.2012 r. Jednym z członków komisji, a konkretnie jej sekretarzem, była kierownik kadr szpitala (...), dlatego też R. P. na pismach otrzymanych od B. F. czynił adnotacje: „kadry”, „kadry pilne” po to, aby to S. Ł. (1) zrealizowała prośby oskarżycielki posiłkowej. Samorząd lekarski też miał problem, jak postępować z dokumentami, o czym świadczy pismo do Ministerstwa Zdrowia z prośbą o wykładnię prawną. Oskarżony stoi na stanowisku, iż oskarżanie go o przetrzymywanie dokumentów, świadome ich ukrywanie i wyrządzanie szkody jest krzywdzące dla niego. Na piśmie ze stycznia 2014 roku brak jest pieczętki wpływu do szpitala, a R. P. nie przypominał sobie, czy w ogóle widział takie pismo. Zgodnie z w/w rozporządzeniem kandydat powinien złożyć dokumenty w kopiach, a dorobek zawodowy w kopiach potwierdzonych za zgodność z oryginałem. Oskarżony nie znał zawartości kopert kandydatów z dokumentami i niezwłocznie po otrzymywaniu pism dokonywał na nich adnotacji celem przekazania ich do odpowiedzialnych komórek, co wyrażało chęć pozytywnego załatwienia sprawy. Z historii szpitala wiadome było R. P., iż dokumenty składane na konkurs pozostawały w szpitalu jako kopie. Jeśli chodzi o pismo z marca 2014 roku, to wspólnie z mecenasem K. oskarżony doszedł do wniosku, iż trzeba je wysłać do Przewodniczącego Izby Lekarskiej w Ł.. R. P. zaprzeczył, aby kiedykolwiek zakazał wydania dokumentów B. F., z której pracy był zadowolony. Oskarżony potwierdził, iż zabiegał o to, aby oskarżycielka subsydiarna podjęła pracę w szpitalu w R., pomagał jej jako osobie tworzącej oddział. Chciał w 2013 roku powołać kierownika Oddziału Neurologii, ale nie spotkało się to z akceptacją. Przed konkursem w grudniu 2013 roku przywitał się z komisją konkursową jako dyrektor szpitala, ale nie miał wpływu na osoby zgłoszone do komisji. Zdaniem R. P. nie było przeszkód, aby B. F. złożyła dokumenty na kolejny konkurs w oddzielnej kopercie, co wynika z pisma z dnia 15 kwietnia 2014 r. podpisanego przez S. Ł. (1).

- wyjaśnienia R. P., k. 111-112verte, 115verte-116 akt sądowych

SĄD DOKONAŁ NASTĘPUJĄCEJ OCENY DOWODÓW:

Dokonując oceny materiału dowodowego Sąd uznał za wiarygodne w całości i najbardziej obiektywne dowody niosobowe w postaci następujących dokumentów: kserokopia pisma oskarżycielki posiłkowej do Starosty (...), kserokopia pism oskarżycielki posiłkowej do Szpitala (...) w R., kserokopia pism oskarżycielki posiłkowej do Dyrektora Szpitala (...) w R., kserokopie pism Dyrektora Szpitala (...) w R., kserokopie pism Komisji Konkursowej, kserokopia aktu notarialnego, pisma Dyrektora Szpitala (...) w R., kserokopia dokumentacji szpitala dotyczącej konkursu, kserokopia dokumentacji I. M., kserokopia dokumentacji oskarżycielki posiłkowej, kserokopia Uchwały Rady Powiatu (...), kserokopia pisma Podsekretarza Stanu Ministerstwa Zdrowia, kserokopie potwierdzeń odbioru, kserokopie książki korespondencji, pismo Wiceprezesa (...), pismo Departamentu Prawnego Ministerstwa Zdrowia oraz zapytanie o karalność. Materiał ten w zdecydowanej większości nie był w toku postępowania kwestionowany przez oskarżonego i oskarżycielkę posiłkową, jak również Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by podważyć jego wiarygodność.

Jeśli chodzi o budzące kontrowersje pismo B. F. z dnia 24 stycznia 2014 r., to Sąd doszedł do przekonania, iż kserokopia książki korespondencji świadczy o tym, iż wpłynęło ono do Szpitala (...) w R. w dniu 30 stycznia 2014 r. i pozostało bez odpowiedzi. Zresztą sama S. Ł. (1) przyznała, iż zastanawiała się, w jaki sposób to podanie załatwić, ale w międzyczasie wpłynęło pismo z dnia 03 marca 2014 r.

Dokonując oceny osobowego materiału dowodowego swe ustalenia Sąd oparł przede wszystkim na niebudzących wątpliwości, szczerych i konkretnych wyjaśnieniach oskarżonego R. P., którym w całości dał wiarę. W sposób spójny, logiczny i kategoriyczny opisał on zarówno przebieg przygotowań do konkursu na stanowisko ordynatora oddziału neurologii, brak swojego udziału w pracach komisji konkursowej, a także wiarygodnie przedstawił fakty związane z dekretoaniem pism otrzymywanych od B. F.. Jego wypowiedź jest spontaniczna, szczegółowa, zgodna z w/w dowodami w postaci dokumentów, a nawet uzupełnia ich treść. Depozycje oskarżonego świadczą o dogłębnej znajomości przepisów prawnych w zakresie organizacji konkursu na ordynatora i zasadach rządzących tymi konkursami. R. P. bez wahania potwierdził, iż nie było przeszkód, aby oskarżycielka posiłkowa złożyła dokumenty na kolejny konkurs w oddzielnej kopercie, choć zaprzeczył, aby miał wpływ na członków komisji konkursowej i by kiedykolwiek zakazał wydania dokumentów pokrzywdzonej, z której pracy był zadowolony. Oskarżony wyraził swoje

wątpliwości co do tego, iż zapoznał się z pismem B. F. z dnia 24 stycznia 2014 r., co zdaniem Sądu jest trudne do zweryfikowania. R. P. dodał, iż wiadome mu jest z historii szpitala, że dokumenty składane na konkurs pozostawały w szpitalu jako kopie, a komisja konkursowa po pierwszym nierozstrzygniętym konkursie nie rozwiązała się, lecz ogłosiła nowy termin konkursu na dzień 22 maja 2014 r. Przekonująco i zgodnie przepisami prawa oskarżony zaznaczył, iż dysponentem dokumentów jest komisja konkursowa, a jego adnotacje na pismach oskarżycielki posiłkowej były skierowane do S. Ł. (1) jako do członka komisji konkursowej, a nie jako kierownika działu kadr. Z powyższych względów nie sposób odmówić wiary wyjaśnieniom R. P. i to pomimo konfliktu pomiędzy nim a pokrzywdzoną.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom S. Ł. (1), które są konkretne, niezmiennie w toku całego postępowania, szczegółowe i zawierają wiele fachowych spostrzeżeń. Pozostają one w zgodzie nie tylko z wyjaśnieniami oskarżonego, ale także z dokumentami w postaci dokumentacji konkursowej oraz korespondencji prowadzonej pomiędzy nią a B. F.. Świadek ten kategorycznie stwierdziła, iż w dotychczasowych konkursach żaden z kandydatów, którzy konkurs przegrali, nie zwracał się po odbiór czy zwrot swoich dokumentów, które w większości przypadków były składane w kopiach, a później trafiały do archiwum szpitalnego. S. Ł. (1) pewnie i logicznie zauważyła, iż komisja nadal po nierozstrzygniętym konkursie działała, dlatego należało się zwrócić o opinię do przewodniczącego tej komisji. Przekonująco podała także powody wydania oskarżycielce posiłkowej jedynie oryginałów jej dokumentów, a dopiero później innych dokumentów złożonych w kopiach. Wprawdzie świadek ten odnośnie kilku pytań zasłoniła się niepamięcią lub niewiedzą, jednakże stanowczo podkreśliła, iż nie było złej woli niewydania dokumentów pokrzywdzonej. Dodać należy, iż S. Ł. (1) w momencie składania zeznań przed Sądem nie była już podwładną R. P., w związku z czym Sąd w jej wypowiedzi nie doszukał się prób pomocy oskarżonemu w uniknięciu odpowiedzialności karnej czy też pomawiania kogokolwiek o niepełnione czyny.

Depozycje H. M. i W. D., choć w pełni wiarygodne, to jednak Sąd ocenił jako zbyt ogólne, obarczone niepamięcią lub niewiedzą, w związku z czym wykorzystał je jedynie w niewielkim zakresie przy ustalaniu faktycznej podstawy rozstrzygnięcia.

W stanie faktycznym Sąd pominął z kolei uznane za ujawnione bez odczytywania zeznania następujących świadków: M. C., D. K., P. D., G. G., M. K., I. S. (2), H. K. (2), K. D., A. P. i B. M., albowiem wszystkie te osoby zgodnie zaprzeczyły, aby miały konkretną wiedzę co do dokumentacji złożonej do konkursu przez B. F..

Sąd dał wiarę zeznaniom B. F. jedynie w części, która zbieżna jest z wyjaśnieniami oskarżonego i depozycjami S. Ł. (1), ponieważ w tym zakresie są one konsekwentne, logiczne i szczerze. Tytułem przykładu należy wskazać, iż oskarżycielka posiłkowa kategorycznie stwierdziła, że niektóre dokumenty do konkursu złożyła w oryginałach, rzetelnie wypowiedziała się o zwracaniu jej złożonej dokumentacji etapami i roli M. W., którą poprosiła o pomoc w tym zakresie. Sąd uwierzył także pokrzywdzonej, iż planowała on wystartować w 2014 r. w innych konkursach do innych szpitali, choć nie wskazała ona konkretnych dat, do kiedy należało do tychże konkursów składać swoje aplikacje.

Pozostała część relacji pokrzywdzonej jest chwiejna, miejscami nielogiczna, obarczona niewiedzą lub niepamięcią, a przede wszystkim nadmiernie nacechowana negatywnymi emocjami wobec oskarżonego i subiektywną oceną jego zachowania. Pomimo prawomocnego zakończenia postępowania przygotowawczego o występowanie rzekomych nieprawidłowości w przeprowadzeniu konkursu na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii Szpitala (...) w R., które zakończyło się umorzeniem z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego, wypowiedź B. F. nie tylko szeroko bazowała na interpretacji wyników konkursu zaistniałego w dniu 18 grudnia 2013 r., ale również miała na celu przeforsowanie tezy, iż rzekome ukrywanie jej dokumentów przez R. P. wynikało z jego negatywnego nastawienia do niej po tym przegranym konkursie. Oskarżycielka posiłkowa nie potrafiła dokładnie wymieniść dokumentów, które do w/w konkursu złożyła w oryginałach, konkretnej ilości tych dokumentów, dat ich zwracania przez S. Ł. (1), a przede wszystkim przepisów, które wprost nakazywałyby ich zwrot kandydatowi po przegranym przez niego konkursie. W sposób sprzeczny z treścią złożonych do konkursu dokumentów i wersji zdarzeń kierownika działu kadr szpitala w R. pokrzywdzona uparcie twierdziła, że S. Ł. (1) nigdy nie potwierdziła za zgodność z oryginałami części jej dokumentów, choć uczyniła to na jej prośbę w dniu 11 października 2013 r. Także kłamliwie i nielogicznie brzmią zapewnienia B. F., że otrzymaniu oryginałów dokumentów, o które się zwracała, nie mogła wysłać ich wraz z innymi dokumentami do

drugiego konkursu na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii Szpitala (...) w R., ponieważ skoro nastąpiło to w dniu 03 kwietnia 2014 r., to do dnia 27 kwietnia 2014 r., będącego końcową datą składania takich dokumentów, było jeszcze ponad 3 tygodnie, aby złożyć je ponownie – najlepiej w kopiach – na kolejny konkurs. Kwestia konieczności załączenia innych dokumentów, które w 2013 r. oskarżycielka posiłkowa złożyła do pierwszego konkursu w kopiach, o czym pokrzywdzona w swoich zeznaniach zapewniała, pozostaje nierozstrzygnięta i wątpliwa. Pokrzywdzona pomyliła także G. G. jako członka komisji konkursowej powołanego przez Okręgową Izbę Lekarską w Ł., podczas gdy był on desygnowany do tej komisji przez R. P.. Reasumując – ta część depozycji B. F. jest tendencyjna i nacechowana jest wrogością do oskarżonego, w związku z czym Sąd odmówił wiarygodności tym fragmentom jej wypowiedzi.

Podobnie jako częściowo wiarygodne Sąd ocenił również depozycje C. F., choć tylko co do faktów, uznając przedstawioną przez niego ocenę zachowania R. P. i interpretacje przepisów jako wypowiedzi dalece przekraczające rolę świadka, który powinien opisać jedynie znane mu okoliczności. Jego obszerna i szczegółowa relacja łączy się w logiczną całość, jest zbieżna z dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy, podaje także fakty niepotwierdzone innymi dowodami, przykładowo o toczącym się postępowaniu karnym przeciwko jego żonie. Jego katoryczny ton wypowiedzi oraz jej niezmiennosc w toku całego postępowania świadczą o tym, iż rzeczywiście mógł on pomagać oskarżycielce posiłkowej w prowadzeniu korespondencji ze Szpitalem (...) w R. i posiadał szeroką wiedzę na temat przeprowadzonego konkursu w grudniu 2013 r. C. F. oznacza się dobrą pamięcią, ale pamiętać trzeba, iż jest zaangażowany po jednej ze stron konfliktu, a także momentami próbował dyskredytować inne osoby, np. członków komisji konkursowej. Znaczna część jego relacji także dotyczy sposobu przeprowadzenia i wyniku konkursu zaistniałego w dniu 18 grudnia 2013 r. i ma na celu postawienie oskarżonego w negatywnym świetle, co ma być udowodnieniem tezy o winie R. P. w zakresie zarzucanego mu czynu. Oprócz tego szereg okoliczności podnoszonych przez tego świadka opiera się na opowiadaniach jego żony, przykładowo treść jej rozmowy z oskarżonym po przegranej konkursie, dlatego w takim elemencie należy C. F. uznać za tzw. „świadka ze słyszenia”, co nieco osłabia walor jego zeznań.

Depozycji M. W. i I. M. także nie da się ocenić jednoznacznie. Z jednej strony wskazały one szereg okoliczności, które znajdują oparcie w wyjaśnieniach R. P. i relacji S. Ł. (1) – uznanych wyżej za wiarygodne w całości. Tytułem przykładu można wskazać sam udział i zwycięstwo I. M. w konkursie na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii Szpitala (...) w R., co wynika także z kserokopii dokumentacji konkursowej. Z kolei M. W. szczerze potwierdziła swoją pomoc udzieloną B. F. w realizacji podania z dnia 24 stycznia 2014 r. Z drugiej strony pamiętać należy, iż w/w świadkowie są znajomymi oskarżycielki posiłkowej i niektóre okoliczności przedstawiały subiektywnie na jej korzyść. Sąd nie uwierzył w kłamliwe zapewnienia I. M., iż zdecydowała się startować w konkursie na ordynatora z własnej woli, albowiem przeczy temu wiarygodna część zeznań pokrzywdzonej. Zauważalny jest także brak logiki w depozycjach I. M., ponieważ gdyby rzeczywiście startowała w przedmiotowym konkursie bez niczyjej namowy, to nie zrezygnowałaby z niego z powodów osobistych i rodzinnych, które przecież były jej znane w chwili składania dokumentów aplikacyjnych na ten konkurs. Jeśli chodzi o M. W., to w sposób całkowicie odosobniony wskazała ona prośbę lekarza o nazwisku J., aby nie kontaktowała się z B. F., a także fakt przyjęcia pisma z dnia 24 stycznia 2014 r. przez S. Ł. (1), która stanowczo i przekonująco zaprzeczyła tym rewelacjom. Zresztą świadek W. również wypowiadała się negatywnie o oskarżonym w kontekście rzekomego kontrolowania jej czasu pracy, wobec czego jej zeznań w żaden sposób nie można uznać za obiektywne.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne i dokonując oceny dowodów jak w powyższy sposób Sąd nie uznał za udowodnione, aby oskarżony R. P. w okresie od 2 stycznia 2014 r. do 7 maja 2014 r. w R., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, jako Dyrektor Szpitala (...) w R., czyli funkcjonariusz publiczny, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że po uprawomocnieniu się rozstrzygnięcia komisji konkursowej z dnia 18 grudnia 2013 r. na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii i Pododdziału Udarowego Szpitala (...) w R. ukrył dokumenty stanowiące własność kandydatki B. F., złożone przez nią do konkursu, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać:

- w okresie od 2 stycznia 2014 r. do 3 kwietnia 2014 r. w postaci oryginałów zaświadczenia Sekcji Schorzeń P. (...) Towarzystwa (...) wydanego dla B. F., zaświadczenia U. of G. wydanego dla B. F., certyfikatu uczestnika w Warsztatach Szkoleniowych 6th D. C. wydanego dla B. F., certyfikatu Ogólnopolskiej konferencji z cyklu Nowoczesna diagnostyka wydanego dla B. F., certyfikatu (...) Towarzystwa (...) wydanego dla B. F., certyfikatu uczestnictwa w charakterze badacza w nieinterwencyjnym badaniu oceniającym bezpieczeństwo i tolerancję preparatu E. wydanego dla B. F., zaświadczenia (...) Towarzystwa (...) stwierdzającego uczestnictwo B. F. w IV Ogólnopolskiej Konferencji (...)Szkoleniowej (...) Towarzystwa (...), opinii o B. F. wydanej przez Kierownika Katedry i Kliniki (...) w K., opinii Zespołu (...) Okręgowej Izby Lekarskiej w C. przy Wojewódzkim Szpitalu (...) w C. wydanej dla B. F. oraz dwóch zaświadczeń wydanych przez Prezesa Okręgowej Rady Lekarskiej w C. stwierdzających ilość punktów edukacyjnych zdobytych przez B. F.,

- w okresie od 2 stycznia 2014 r. do 22 kwietnia 2014 r. w postaci poświadczonych za zgodność kopii dyplomu (...) Akademii Medycznej w K. l. (...) z dnia 30 sierpnia 1991 r., kopii dyplomu specjalisty drugiego stopnia nr (...) /2000 r. z dnia 10 kwietnia 2000 r., kopii zaświadczenia o uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych wydanego przez Dziekana Wydziału Lekarskiego z Oddziałem Lekarsko-Dentystycznym w Z. (...) w K. prof. dr. hab. n. med. M. M. (1),

- w okresie od 2 stycznia 2014 r. do 7 maja 2014 r. w postaci poświadczonych za zgodność kopii opinii o B. F. z dnia 21 grudnia 2004 r. dyrektora Wojewódzkiego Szpitala (...) w C. – H. K. (1), kopii opinii o B. F. z dnia 27 października 2004 r. prof. dr. hab. Z. K., kopii opinii o B. F. z dnia 12 grudnia 2004 r. prof. dr. hab. G. O. oraz odpisu świadectwa z dnia 9 lutego 2008 r. nr 722/08 ukończenia przez B. F. studiów podyplomowych „Orzecznictwo i ubezpieczenia” Akademii Medycznej im. (...) we W. wydanego przez Akademię Medyczną im. (...) we W.,

czym działał na szkodę jej interesu prywatnego pozbawiając jej możliwości dysponowania dokumentami stanowiącymi jej własność i uniemożliwiając jej start w drugim konkursie na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii i Pododdziału Udarowego Szpitala (...) w R. rozstrzygniętym w dniu 22 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy nie podzielił zapatrywania pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej wyrażonego w subsydiarnym akcie oskarżenia z poniższych powodów:

Po pierwsze, zgodnie z art. 231 § 1 kk „funkcjonariusz publiczny, który, przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3”. Definicja funkcjonariusza publicznego znajduje się w art. 115 § 13 kk i obejmuje następujące osoby:

- 1) Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) posła, senatora, radnego;
- 2a) posła do Parlamentu Europejskiego;
- 3) sędziego, ławnika, prokuratora, funkcjonariusza finansowego organu postępowania przygotowawczego lub organu nadrzędnego nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, notariusza, komornika, kuratora sądowego, syndyka, nadzorcę sądowego i zarządcę, osobę orzekającą w organach dyscyplinarnych działających na podstawie ustawy;
- 4) osobę będącą pracownikiem administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, chyba że pełni wyłącznie czynności usługowe, a także inną osobę w zakresie, w którym uprawniona jest do wydawania decyzji administracyjnych;
- 5) osobę będącą pracownikiem organu kontroli państwowej lub organu kontroli samorządu terytorialnego, chyba że pełni wyłącznie czynności usługowe;
- 6) osobę zajmującą kierownicze stanowisko w innej instytucji państwowej;

- 7) funkcjonariusza organu powołanego do ochrony bezpieczeństwa publicznego albo funkcjonariusza Służby Więziennej;
- 8) osobę pełniącą czynną służbę wojskową, z wyjątkiem terytorialnej służby wojskowej pełnionej dyspozycyjnie;
- 9) pracownika międzynarodowego trybunału karnego, chyba że pełni wyłącznie czynności usługowe.

Swego czasu w judykaturze pojawił się pogląd, iż „**dyrektor szpitala publicznego nie jest funkcjonariuszem publicznym**, bo szpital nie jest instytucją z art. 115 § 13 pkt 6 kk, a zakładem świadczącym usługi lecznicze, podobnie jak inne państwowe zakłady usługowe, równie niezbędne dla społeczeństwa” (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 03.02.2000 r., sygn. II AKz 2/00, opubl. LEX nr 40067). Stanowisko to, które Sąd Rejonowy podziela w całej rozciągłości, nie doczekało się do dziś jakiegokolwiek krytyki, w związku z czym należy je uznać za obowiązujące. W przypadku dyrektora szpitala można mówić co najwyżej o osobie pełniącej funkcję publiczną w rozumieniu art. 115 § 19 kk, co jest pojęciem szerszym niż funkcjonariusz publiczny. Reasumując – skoro przestępstwo opisane w art. 231 § 1 kk należy do kategorii przestępstw indywidualnych, to R. P. nie może być jego podmiotem, albowiem nie jest funkcjonariuszem publicznym w rozumieniu art. 115 § 13 kk.

Po drugie, nawet gdyby przyjąć hipotetycznie, iż oskarżony jest funkcjonariuszem publicznym, to należałoby ustalić zakres jego uprawnień i obowiązków, których przekroczenie lub niedopełnienie może wyrządzić szkodę interesu publicznego lub prywatnego.

„Źródło obowiązków, których niewypełnienie stanowi warunek konieczny realizacji znamion omawianego przestępstwa, zależy od charakteru obowiązku i może mieć charakter ogólny, szczególny lub indywidualny. W przypadku pierwszego z nich, takim źródłem są najczęściej przepisy odnoszące się do wszystkich funkcjonariuszy lub poszczególnych ich kategorii. Obowiązki szczególne są regulowane na ogół przepisami dotyczącymi określonej kategorii funkcjonariuszy publicznych, a więc dotyczącymi działalności poszczególnych rodzajów służb i w porównaniu z ogólnymi są bardziej konkretnie określone (np. ustawa o Policji). Z kolei obowiązki indywidualne zawierają odpowiednie przepisy regulaminów, instrukcji, mogą nimi być również wydane przez uprawnione osoby polecenia służbowe wykonania określonych czynności. Pewne obowiązki funkcjonariuszy publicznych mogą wynikać z samej istoty urzędowania.” (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 04.05.2016 r., sygn. V KK 388/15, opubl. LEX nr 2046083).

W subsydiarnym akcie oskarżenia jako źródło obowiązku zwrotu B. F. jej dokumentów aplikacyjnych do konkursu na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii i Pododdziału Udarowego Szpitala (...) w R. pełnomocnik oskarżycielki subsydiarnej wskazał ustawę z dnia 15.04.2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 217) oraz rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 06.02.2012 r. w sprawie sposobu przeprowadzania konkursu na niektóre stanowiska kierownicze w podmiocie leczniczym niebędącym przedsiębiorcą (Dz. U. z 2012 r. poz. 182). Lektura w/w aktów prawnych, w szczególności art. 49 w/w ustawy oraz całego w/w rozporządzenia prowadzi do wniosku, iż kwestia składania przez kandydatów dokumentów do konkursu została uregulowana w § 12 tegoż rozporządzenia, ale materia zwrotu tych dokumentów kandydatów w ogóle nie została poruszona. W związku z powyższym pojawia się pytanie, czy w ogóle jest możliwy zwrot dokumentów kandydatowi, który taki konkurs przegrał?

W rozpoznawanej sprawie Sąd podzielił konkluzje zawarte w pismach Wiceprezesa (...) i Departamentu Prawnego Ministerstwa Zdrowia (k. 265 i 268 akt śledztwa 2 Ds. 212/15), iż praktyka w tym zakresie kształtowana jest samodzielnie przez każdy podmiot leczniczy. A z wiarygodnych zeznań S. Ł. (1), czyli wieloletniego kierownika działu kadr Szpitala (...) w R., wynika, iż taka praktyka nie istniała, ponieważ dotychczas żaden kandydat nie zwracał się do szpitala o zwrot złożonych przez niego dokumentów do konkursu. Przypadek B. F. był zatem pierwszy w historii (...) szpitala, dlatego należało ustalić możliwość takiego zwrotu dokumentów i osobę za to odpowiedzialną.

Przypomnieć należy, iż oskarżycielka posiłkowa adresowała swoje podania o zwrot dokumentacji imiennie do R. P. jako dyrektora Szpitala (...) w R., oprócz pierwszego pisma z dnia 24 stycznia 2014 r. adresowanego do Szpitala

(...) w R.. W świetle przepisów w/w ustawy i rozporządzenia Ministra Zdrowia, rola oskarżonego jako kierownika tej jednostki ograniczała się do powołania komisji konkursowej (§ 3 rozporządzenia), ogłoszenia o konkursie (art. 49 ust. 2 ustawy) i nawiązania stosunku pracy z wybranym kandydatem (art. 49 ust. 4 ustawy). Wprawdzie dokumenty kandydaci składają kierownikowi jednostki (§ 12 ust. 2 rozporządzenia), ale rozpatrywane one są przez komisję konkursową (§ 13 ust. 1 rozporządzenia), w związku z czym należy przyjąć, iż dokumenty te pozostają w gestii komisji konkursowej jako podmiotu kolegialnego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, iż oskarżony jako adresat pism pokrzywdzonej dekretował je niezwłocznie albo na M. K. (jednego z członków komisji), albo na S. Ł. (1) (sekretarza komisji), a w przypadku pisma z dnia 03 marca 2014 r. przesłał je do wyrażenia opinii W. D. jako przewodniczącemu komisji konkursowej. Takie zachowanie R. P. należy ocenić jako zgodne z obowiązującymi przepisami, skoro to komisja dokonywała otwarcia zamkniętych kopert z dokumentami kandydatów i nimi dysponowała. Tym samym nie da się podzielić linii oskarżenia, zgodnie z którą to oskarżony był odpowiedzialny za wydawanie dokumentów B. F. bądź odmowę ich wydania, ponieważ nie istnieje jakkolwiek norma prawna, która tak stanowi.

Po trzecie, zgodnie z art. 276 kk „kto niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2”. Pełnomocnik oskarżycielki subsydiarnej zarzucił R. P., iż ukrył dokumenty stanowiące własność kandydatki B. F., złożone przez nią do konkursu. Autor subsydiarnego aktu oskarżenia powołał się między innymi na tezę wyrażoną w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 02.02.2016 r. (sygn. II AKa 380/15, opubl. LEX nr 2009556), w myśl której „Jak wskazuje się w doktrynie słowo "ukrywa" jest wieloznaczne, nie obejmuje tylko przypadków umieszczenia danej rzeczy w miejscu niewidocznym, ale też oznacza nieujawnienie rzeczy, uniedostępnienie dla osoby uprawnionej, niezwrócenie. Nie ulega wątpliwości, że w następstwie zachowania oskarżonego pokrzywdzeni nie mieli możliwości korzystania ze swoich dokumentów, były one dla nich niedostępne. Przepięstwo to jest przestępstwem umyślnym, które może zostać popełnione również w zamiarze ewentualnym.”.

Jak już wyżej wskazano oskarżony otrzymywane od pokrzywdzonej pisma niezwłocznie dekretował na członków komisji konkursowej, w której gestii dokumenty pozostawały. Nawet gdyby przyjąć hipotetycznie, że R. P. ukrywał dokumenty B. F., to przecież **w żaden sposób nie uzewnętrznił swojego stanowiska i nie wydał wprost polecenia ukrycia dokumentów, ich niewydania lub utajnienia ich miejsca przechowywania**. Mało tego – S. Ł. (1) jako podwładna oskarżonego jako dyrektora szpitala kategorycznie zeznała, iż nie było z jej woli kogokolwiek w niewydawaniu dokumentów oskarżycielce posiłkowej i nie otrzymała od R. P. takiego polecenia. Jego dekretacje na pismach pokrzywdzonej świadczą raczej o czymś przeciwnym – czyli o dobrych intencjach oskarżonego co do zajęcia się kwestią zwrotu dokumentacji B. F. i podjęcia w tym zakresie wiążącej decyzji, a nie o próbach tuszowania sprawy i powodowania trudności tej kandydatce w odzyskaniu złożonych do konkursu dokumentów. Przeciwnie rozumienie zachowania R. P. pozostaje subiektywną interpretacją oskarżycielki subsydiarnej, jej męża i pełnomocnika, które jednak nie może być uznane za zasadne w świetle w/w rozważań i ustaleń faktycznych.

Po czwarte, pokrzywdzona i autor subsydiarnego aktu oskarżenia nie udowodnili w sposób niezbity, iż B. F. nie miała możliwości startu w drugim konkursie na stanowisko ordynatora Oddziału Neurologii i Pododdziału Udarowego Szpitala (...) w R. rozstrzygniętym w dniu 22 maja 2014 r., czyli że oskarżony działał na szkodę jej prywatnego interesu. Sąd przyjął zgodnie z zapewnieniami C. F., iż termin na złożenie dokumentów przez kandydatów na ów drugi konkurs upływał z dniem 27 kwietnia 2014 r., a część dokumentów złożonych do pierwszego konkursu w oryginałach oskarżycielka posiłkowa otrzymała od S. Ł. (1) w dniu 03 kwietnia 2014 r. Sąd ustalił także według zapewnień tego kierownika działu kadr szpitala, że te dokumenty wraz z innymi oryginałami, których kopie zostały złożone do pierwszego konkursu, a które pokrzywdzona musiała ciągle posiadać, są w zupełności wystarczające, aby pod względem formalnym nie być odrzuconym jako kandydat w drugim konkursie. Mając do dyspozycji okres 24 dni B. F. nie zdecydowała się jednak na złożenie swoich dokumentów aplikacyjnych na ten drugi konkurs, ani też na próbę osobistego odzyskania od **komisji konkursowej, do której zresztą w ogóle się nie zwracała**, reszty złożonych przez siebie w kopiach dokumentów, w czym – według zapewnień C. F. – przeszkadzał jej honor. Nie poddając szczegółowej ocenie motywów działania oskarżycielki posiłkowej Sąd stwierdza, iż **nie wystartowała ona**

w drugim konkursie na stanowisko ordynatora z sobie tylko znanych powodów, kierując się żalem z powodu przegranego pierwszego konkursu, do czego miała pełne prawo, ale co w konsekwencji pozbawiło ją szansy na wygranie drugiego konkursu. Własne zaniechanie pokrzywdzonej nie może zatem świadczyć o winie R. P. w zakresie wyrządzenia jej szkody, także w kontekście braku jej startów w innych konkursach w W. i województwie (...), co do których brak jest danych o czasookresie ich przeprowadzenia.

Reasumując – nie da się oskarżonemu przypisać działania w postaci przekroczenia swoich uprawnień poprzez ukrycie dokumentów złożonych przez B. F. w sytuacji, gdy nie można go uznać za funkcjonariusza publicznego bądź osobę dysponującą w sposób faktyczny i prawny tymi dokumentami. Czyn ten wprawdzie zaistniał, ale zachowanie R. P. nie wyczerpało znamion czynu zabronionego zakwalifikowanego z art. art. 276 kk w zw. z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk, a więc postępując w oparciu o art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 kpk, **Sąd uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa**. Nawiasem mówiąc – skoro zachowanie R. P. nie wyczerpało znamion ani art. 231 § 1 kk, ani art. 276 kk, to nie można mówić o kumulatywnej kwalifikacji prawnej tychże czynów w rozumieniu art. 11 kk lub o zastosowaniu konstrukcji czynu ciągłego określonej w art. 12 kk, wobec czego wszelkie rozważania prawne w tym zakresie są zbędne.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 kpk ustalając, że poniesie je Skarb Państwa.